Udowodnimy, że język

$$L = (\{a^n b^n : n \in \mathbb{Z}^+ \cup \{0\}\})^*$$

nie jest rozpoznowany przez żaden automat ze stosem pracujący w skończenie wielu fazach.

Na początek udowodnimy, że $L \in CFL$. Weźmy gramatykę $\mathcal{G} = (\{a,b\},\{S,T\},P,S)$ z produkcjami:

- $S \longrightarrow SS \mid T \mid \varepsilon$,
- $T \longrightarrow aTb \mid \varepsilon$.

Łatwo widać, że gramatyka \mathcal{G} opisuje język L, jednak nie będziemy zagłębiać się w szczegóły. Wynika z tego, że $L \in CFL$.

Przypuśćmy nie wprost, że istnieje automat ze stosem \mathcal{A} o zbiorze stanów Q i zbiorze symboli stosowych Γ , działający w co najwyżej k fazach, rozpoznający język L. Przez resztę rozwiązania zadania będziemy działać na słowie $w = \left(a^X b^X\right)^Y \in L$, gdzie $X = 21 \cdot |Q| \cdot |\Gamma| + 37$, a $Y = 69 \cdot k \cdot X + 420$.

Wprowadźmy następujące definicje:

- dlugością fazy nazwiemy liczbę przejść, które dana faza zawiera, przy czym uwzględniamy tutaj zarówno przejścia po literach czytanego słowa, jak i ε -przejścia;
- zmianą fazy nazwiemy wartość bezwzględną różnicy rozmiaru stosu na początku i na końcu fazy.

Lemat 1

W biegu akceptującym automatu \mathcal{A} po słowie w, w ramach jednej fazy nie może być ciągu |Q| kolejnych przejść niezmieniających stosu.

Dowód Lematu 1

Przypuśćmy nie wprost, że w pewnej fazie wystąpiło |Q| kolejnych przejść niezmieniających stosu. Wówczas z Zasady Szufladkowej Dirichleta wynika, że wśród tych przejść pewien stan q wystąpił co najmniej 2 razy, ponieważ łącznie automat przeszedł przez |Q|+1 stanów. Jeśli od pierwszego do drugiego znalezienia się w stanie q automat wykonał same ε -przejścia, to nie miały one sensu, ponieważ nic się nie zmieniło, możemy więc założyć, że słowo wczytane w tym okresie jest niepuste. Łatwo widać, że słowo to można napompować, a ponieważ ma ono długość co najwyżej |Q|, to z pewnością nie jest ono postaci $\left(a^Xb^X\right)^m$, dla pewnego $m\in\mathbb{Z}^+$, zatem na skutek tego pompowanie powstanie nowe słowo nienależące do L, po którym będzie istniał bieg akceptujący automatu \mathcal{A} . Otrzymana sprzeczność końćzy dowód lematu.

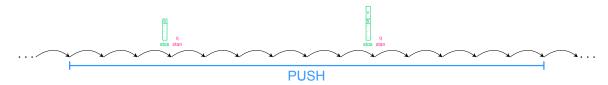
Lemat 2

Jeśli faza ma długość
$$n$$
, to jej zmiana należy do przedziału $\left[\left\lfloor\frac{n}{|Q|}\right\rfloor,n\right]$.

Lemat ten jest bezpośrednim wnioskiem z lematu 1.

Zauważmy, że w biegu akceptującym automatu \mathcal{A} po słowie w musi istnieć faza push długości co najmniej 3X, co wynika z doboru stałej Y, ponieważ w przeciwnym wypadku z lematu 2 musiałby być wykonany pop na pustym stosie. W trakcie tej fazy wczytany więc zostanie

pełny blok b^X . Z doboru stałej X oraz Zasady Szufladkowej Dirichleta wynika, że w trakcie przechodzenia tej fazy przez blok b^X dwa razy wystąpi moment, że aktualny stan to pewne q, a aktualny symbol na szczycie stosu to pewne s. Ponownie, wczytane słowo pomiędzy tymi dwoma momentami jest niepuste, a dodatkowo ma długość co najwyżej $|Q| \cdot |\Gamma|$. Stos natomiast powiększy się o pewne słowo v długości również co najwyżej $|Q| \cdot |\Gamma|$, którego ostatnia litera to oczywiście s.

Chcemy teraz podwoić fragment przeczytany pomiędzy dwoma opisanymi w poprzednim akapicie momentami. Oczywiście skutkiem takiego podwojenia będzie uzyskanie nowego słowa $w' \notin L$. Rozważmy dwa przypadki:

- 1. Symbol s do końca biegu automatu pozostaje na stosie. Łatwo wówczas zauważyć, że słowo w' zostanie zwyczajnie zaakceptowane przez automat \mathcal{A} , ponieważ podwojony fragment dopisuje tylko słowo v do stosu, a skoro litera bezpośrednio pod tym słowem nie zostanie zdjęta, to z perspektywy automatu nie będzie różnicy.
- 2. W przeciwnym wypadku, w dalszej części biegu automatu istnieje spójny fragment ciągu przejść odpowiadający za zdjecie ze stosu słowa v. Bardziej formalnie, na początku tego ciągu stos jest postaci $pref \cdot v$, a na koniec po prostu pref. W trakcie natomiast na stosie mogą być wykonywane zarówno operacji push, jak i pop. Zmodyfikujmy słowo w' tak, aby ten drugi fragment również był podwojony. Słowo to dalej nie należy do języka L, ponieważ nie zgadza się liczba liter b w tym pierwszym podwojonym fragmencie (w drugim może być cokolwiek, istotne jest to, że występuje on później). Tak jak w poprzednim przypadku, z perspektywy automatu nie będzie różnicy i ponownie będzie wykonywał takie przejścia jak w biegu akceptującym po słowie w, w oparciu jedynie o aktualny stan, aktualną literę i aktualny symbol na szczycie stosu.

Z powyższego wynika, że automaty ze stosem pracujące w skończenie wielu fazach nie rozpoznają wszystkich języków bezkontekstowych (w szczególności L), co kończy rozwiązanie zadania.

2